

Comentariul operei Chirita in provincie scrisa de Vasile Alecsandri - partea intai

Vasile Alecsandri, fruntasul generatiei pasoptiste, a manifestat o chemare certa pentru teatru. Director al teatrului National din Iasi, alaturi de Costache Negruzzi si Mihail Kogalniceanu, Vasile Alecsandri a fost initiatorul unei fervente activitati de consolidare a inceputurilor teatrului nostru, de imbogatire a repertoriului dramatic in limba romana, de introducere a unor directii care l-au plasat pe coordonate modeme. Cu luciditate si legitima mandrie, Alecsandri si-a evaluat intreaga activitate de dramaturg (de la prima comedie cu titlul Spatarul Hatmatuchi si pana la drama clasica Ovidiu) in cateva cuvinte memorabile: "Nu stiu daca am creat teatrul national, dar stiu ca i-am adus un mare concurs". Fara indoiala "bardul" de la Mircesti este ctitorul comediei in literatura romana.

El orienteaza comedia si, in sens mai larg, dramaturgia pe fagasul criticii severe a randuielilor social-politice, innobiland-o cu fapte de interes general, desprinse din cea mai stringenta actualitate. Dupa mai multe prelucrari si localizari (unele pierdute azi), Alecsandri semneaza prima comedie originala, Iorgu de la Sadagura (1844), care aduce pe scena conflictul dintre traditie si inovatie, dintre generatii prin opozitia dintre boierii de moda veche si bonjuristi.

Prin Iorgu de la Sadagura, dar mai ales prin Iasii in carnaval (1845), Alecsandri deschide procesul personajelor retrograde potrivnice ideilor de progres. In scena pasesc boierii invinuti de spirit retrograd, imorali si corupti, parveniti calauziti de ambitie, de interes personal, demagogi politia, cucoane cam trecute, dar impopotonate si cu ifose frantuzesti s.a.

Alecsandri consacra faimoasei Chirita, cu multiplele ei ipostaze, piesele Chirita in Iasi sau Doua fete s-o neneaca (1850), Chirita in provincie (1852), Coana Chirita in voiagiu (1864) si Chirita in balon (1874).

Chirita in provincie este o continuare a comediei Chirita in Iasi in care cucoana Chirita apare ca prototip al boieroaicei provinciale dornice sa parvina in lumea buna a "capitalei". In a doua sa intrupare cucoana Chirita isi accentueaza frantuzomania, apare ca o arivista cu teribile fandoseli cosmoplite, de o ingamfere si ignoranta ridicole, vizand rangul de ispravniceasca nu doar ca titlul de noblete, ci si ca slujba profitabila. La prima sa aparitie, ambitioasa provinciala si clanul ei (Aristita, Calipsita, Gulita) nu izbutesc nici un moment sa faca racordul cu sistemul de viata al lumii bune. Venita sa-si gaseasca la Iasi gineri de neam mare, Chirita este privita de protipendada ca un prilej de amuzament.

Daca afectiunea pentru progenituri nu dispare in cea de-a doua comedie, candoarea si cinstea vor face loc cu repeziciune unor impulsuri ignorabile. Actiunea comediei Chirita in provincie incepe cu o confruntare nu tocmai vesela intre un grup de tarani si Chirita, aceasta detinand acum rolul mosieresei haine: "Cu biciul pe spate / V-oi da / V-oi da eu dreptate/ Asa ..." Rostind aceste amenintari, stapana Barzoienilor provoaca rasul prin tinuta sa de "amazoana" - rubiconda Grigore

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Barzoi, care a patimit de boala revolutiei (o spune iara ocol Chirita "Ada-ti aminte ce groaza-l apucase pe Barzoi ...ca striga si prin somn c-o venit zavera") reuseste sa ajunga ispravnic.